

BIBLIOTEKA

E

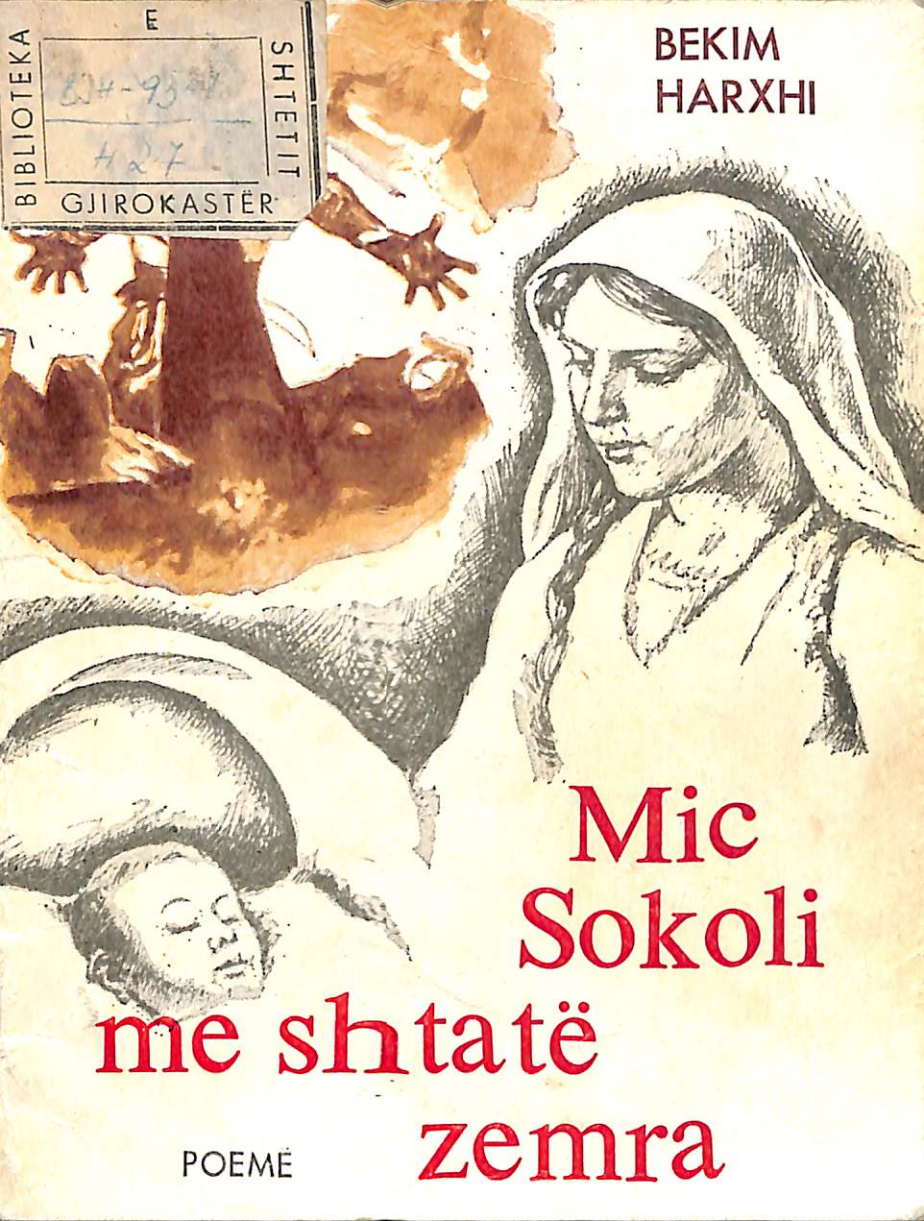
634-934

H 27

GJIROKASTËR

SHTETIT

BEKIM
HARXHI

Mic
Sokoli
me shtatë
zemra

POEMË

8JH-93-1

#27.

BIBLIOTEKA E PIONIERIT

BEKIM HARXHI

Mic
Sokoli
me
shtatë zemra

poemë

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

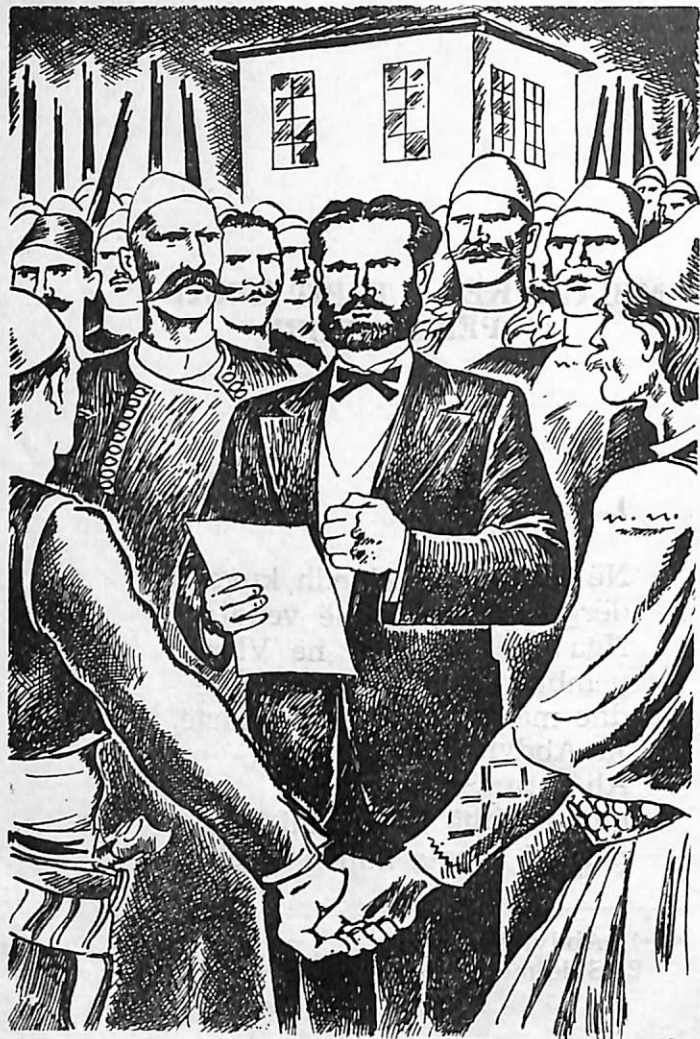
MBI GRYKËN E TOPIT MBETI PËRMENDORE

1.

Në Prizren u mblodh kuvendi,
dërgoi trimat gjithë vendi;
Nga Gjakova gjer në Vlorë
u mbush sheshi me dasmorë
dhe me pushkë dhe me kartë.
Ja Abdyl¹⁾ zemërzjarrtë,
Ali Ibra, Sulejmani²⁾,
që të gjithë bij vatani,
përmbi shpata lidhën besën:

1. Abdyl Frashëri.

2. Sulejman Vokshi.

«Ja të rrojmë, ja të vdesim!
Shtatë kralët le ta dinë,
s'është plaçkë trolli ynë
që të ndahet copë-copë
nëpër tregje në Evropë.
Le ta dijë Portë e Lartë,
Shqipëria s'është e ngratë,
se ka bij plot trimëri,
zemërndezur për liri!
Mes kuvendit Mic Sokoli
Nja dy fjalë shkurt i foli:
«Besa jonë, o sot, o kurrë,
le të skuqë mbi flamurë,
përmbi shpata të na ndrijë,
si rrufe të shkrepëtijë,
dhe armiqtë le të gjuajë,
se kjo tokë s'mban të huaj!»

2.

Dervish pasha kryelopa,
me taborë dhë me topa
nga Stambolli vjen me forë
Prizrenin të hedhë në dorë,
tokat të përpijë zjarri,
të mos mbijë fije bari.

Dervish pasha, si mandatë,
ecën ditë, ecën natë,
në lugina, nëpër pyje,
nëpër mjegull, nënë hije,
nëpër vreshta, nëpër ara,
e shkretën ç'i del përpara.

3.

Mal më mal ndizen pishtarët,
brof në këmbë gjithë shqiptarët.

Rrokin armë dhe sëpata,
jataganë, kosa, shpata.

Luftëtarët, plot tri mijë,
zgjodhën Micin që t'u prijë.

Dhe me Micin trim me fletë
si shqiponja çajne retë.

Nga nuk dolën, nga nuk erdhën,
që të kapin Ernalevën¹⁾.

1) Gryka e Ceralevës.

Ernalevë shkëmb e gurë,
si ky prill s'ke parë kurrë.

Ai ty të ka ngarkuar
brezave për t'u treguar.

Nëpër këngë e nëpër valle
do të mbetesh lavdimadhe.

4.

Futet pasha në Kosovë,
ngriti kampin në Slivovë;
që nga çadra ngre dylbinë,
Ernalevës ia vë synë.

Ernaleva, grykë e fortë,
mbi Prizren qëndron si portë,
Ernaleva hijerëndë
si kala qëndron në këmbë.

Ernalevë shkëmb e brinjë,
pashës ç'ia vrave synë,

Ernalevë moj, të shkretën,
pashës ç'ia shkurtove jetën!

5.

Që nga Ernaleva
pus e zezë zbret nata,
brenda nëpër çadra
turqit i zë data.

Zbresin që nga shtigjet
trimat, si kaçakë,
me shpata vërtiten
përmbi turkoshakë.

Bie Mic Sokoli
posi shkrepëtimë,
çadrat marrin flakë,
turqit ulërijnë.

Kampi, si përbindësh,
gulçon me llahtarë,
përmbi truall ngrihen
pirgje me të vvarë.